

Argumentum

Fo. CXVII

Declaratio sup̄ quintam Therentij comediam in figuram hanc argumentū declarans lucidius.

Iterum duo vt in prioribus fuerunt patres & fratres qui in partibus inferioribus stant vrbis ciues atheniensis, vnus noie Demipho, qui filium habebat nuncupatum Antiphonē. Alter Chremes filium pariter habens Phedriam noie. Igitur duo hi fratres simul vna peregre profecti Demipho in Ciliā, Chremes vero in Lemnum. Duos quos habuerunt filios athenas miserunt sub custodia ferui nomine Geta, qui & nullo modo inquietos adolescentū duorum potuit animos gubernare. Phedria deperire cepit Pamphilā que Dorio lenoni erat subiecta vbi autē eius amore potius sine pecuniis nō potuit & nō habere per Geam seruum acquisiuit, qui a Dauo fallacis partim accepit. Cum autē Chremes ideo in Lemnū itit, quia illic aliam habebat coniugē & se illic ne bigamus deprehenderetur alio nominauit nomine, eo sic p̄sente in Lemnū vxor quā ibi habebat vnaquē filia questū eum athenas venerunt, vbi & mater mortua est. Dum autē filia funus sequebat vīsa est p̄ Antiphonē filium Demiphonis, is eam amare cepit, vxorem duxit suadente Phormione qui de cognatione eam esse finxit, & s̄m leges eam ducere debere. Redeunte igitur Demiphone voluit rursus contractum in sua absentia matrimoniiu soluere sic ventum est ad iudices tres. Cratinus dixit reitui. Hecio rescindi nō posse. Crito causam in deliberationē posuit. Phormio sic de senore filii existente pater Demipho Phormioni vt ipse Phaniū duceret dotem ei dedit. Phormio hanc pecuniā Phedrię pro redimenda a Dorio lenone Pamphila dedit. Tandem testante nutrice Phaniū filiam Chremis fratris Demiphonis esse q̄ in Lemno Stipho vocabatur. Antipho sic iuxta leges eam vxorem retinuit, Phedria Pamphilam. Phormio paralitico more cum illis vna ita cellante lue sine foeci comico vixit.

Acta ludis romanis, L. posthumio albino, L. Cornelio Merula Aedilibus curulibus, Egere, L. ambiuius turpio, L. atulius prænestinus, Modos fecit flaccus Claudij tibijs imparibus; Tota graeca Apollodori epidica zomenos acta quater; G. fan nio, M. Valerio consulibus,

Argumentum Phormionis.

Chremes erat ab vrbis athenis longe aducitiam

Hremis frater aberat peregre Demiphoreli

in secreto, se facere aut istram p. pta vxore in Lemno insula

sto athenis Antiphoe filio, Chremes clam habebat lemna

in vrbis athenis, vxorem

vxorem ac filia, athenis aliam coniugem: & amantem vni

filia phedria, phani filie, insula ipsa, mater athenis

ce gnatum fidicina, Mater e lemno aduenit athenas mori

obscenae, equisio matris mortue, in rali, paratose

virgo sola: aberat chremes: funus parat. Ibi eam visam

in dultia, phormionis, demipho

antipho: cu amaret: opera paraliti vxorem accipit, pater &

voce pusa cepente ondere sua indignatoe, ipse senes, libras

chremes reuersi fremere, dein minas triginta dant paraliti

spuella accepit ab antiphone, triginta minas

to: vt illam coniugem haberet ipse, argeto hoc emitur fidi

amata a phedria, chremes

cina: vxore retinet antipho a patruo agnita,

tur, estq; tota motoria & quasi in affectibus constituta, vt satis liquebit in progressu.

Phormionis Argumentum

Chremes & Demipho fratres fuerunt quoru Chremes ferur habuisse duas vxores: alterā dititem Athenis, alterā paupem Lemni. in illa in sua patria Vulcani, ex diuite sustulit filiu Phedriam noie, ex paupē vero suscepit filia Phaniū noie. Conuenerat autē Chremes cu fratre Demiphone qui vnu filiu Antiphonē habebat vt dareur nutru Phaniū Antiphoni, itaq; vt res ad exitū deduceret. Demipho iuit in Ciliā, & Chremes lenum ad accendēdā filia, interea mater & filia venerunt athenas querēdi Chremis gratia, neq; cu inuenit q; apud vxore paupem dicebat se nominari Sulphonē & apud diluētē Chremetē, p̄inde petētib; Sulphonē nemo ondere potuit, mo ritur illic paulo post mater remanētē filia sola in cuius amore forte antipho exarsit & opa paraliti eā duxit in vxore vbi autē redierūt ambo senes inuenit Antiphonē duxisse vxore in absentia sua neq; sciebāt eā esse Phaniū. Nam Chremes vt eā genuerat aut certe ex teneris annis eam nō videt rat indignat senes ad modū dederūt opam vt dis iungerent & vt eam Phormio paralitus duceret vxorem, dedit Chremes Phormioni noie dotis xxx. minas quas Phormio paralitus dedit Phedria gratia companda citharistria a lenone quā vehemētē amabat, interea Phaniū agnosuit filia Chremis & mutauit et cōsiliū ac nuptiē cōfirmate quo facto cepit Chremes repetere suas minas a Phormione q; iam leno possidebat. Vt autem vidit Phormio Chremetē sic acerbe exigentē pdidit eum nauistratae ppriae vxori quā athenis habebat itaq; senex libidinis reus ab ea vxore nō ante veniā meruit quā & xxx. minas & amoris citharistria veniā dedisset filio. Dicit autē fabula Phormio quo vocabulo lingua graeca stramen nauticiū significatus a cuius vilitate paralitus est am ab Apollodoro Phormionis noie nuncupatus.